Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΠΕΒΡΑΒΕΥΣΑΝ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ — ΦΙΑΣΚΟ τῶν Αἰγυπτίων στὴ Λάρνακα. — Δὲν ὑπῆρχε ἡ ἐλαχιστη ἀμφιβολία γι' αὐτό. — Ὅταν βρίσκεται κανεὶς στὰ ἐγκαίνια «σοφόπια» μὲ μιὰ καινούργια ἐρωμένη (ἔστω καὶ παλλαβιὰ μεσανατολίτισσα) εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ἐνθουσιάζεται ἀπὸ τὴν καλλιφωνία καὶ μὲ τὶς μπουνταλωσούνες της. — Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλει ἔχει σημασία... ☆ ΔΕΝ ΒΡΙΖΕΙ ΣΤΗ ΖΩΗ παρὰ ἐκεῖνος ὁ ἀποτυγχάνει. — Καὶ δὲν παραφέρεται παρὰ ὅποιος «θολώνει» ἀπὸ τὴ γκίνια ἢ τὴν ἀνικανότητα. — Ὁ ταραχοποιός, ὁ ἐπιβλαβὴς ὁ βλάσφημος φέρνει μέσα του ἀβάσταχτο τὸ βάρος τῆς ἀποτυχίας καὶ τὴν ἐπίγνωση τῆς ἀναξιότητας. — Σ' αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, τὴν τόσο ἀνθρώπινη βρίσκεται καὶ ἡ κατανόηση τῆς στάσης τοῦ Σαντάτ. — Ὑπάρχουν βέβαια καὶ κάποιο ποὺ στέκουν ἀλλοῦ ἔστω κι' ἂν τὸ βάρος τῆς εὐθύνης γιὰ τὴν ἀποτυχία εἶναι μεγάλο γονατίζουν ἀπὸ τὸ βάρος — Πέφτουν καὶ ψάχνουν ἀπαγκιὰ κουμένα στὸ θοῦρκο τῆς συκοφαντίας γιὰ ἐλαφρυντικά.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ ὥριμη ἀποκρηά

ΤΟ ΑΓΧΟΣ καθενὸς ποὺ γράφει σὲ ἐφημερίδα εἶναι πῶς θὰ ἀκουστεῖ μέσα στὴν ἐπικαιρότητα. Πῶς θὰ καταφέρει νὰ τὴν πιάσει καὶ νὰ τὴν ἀκολουθεῖ στοὺς ἐξουθενωτικοὺς γιὰ τὸ πνεῦμα καλπασμοὺς ποὺ δίνει ἡ ταχύρρυθμη ἐποχὴ μας στὶς ἐξελίξεις.

Ὑπάρχει ὅμως καὶ μιὰ περίοδος κατὰ τὴν ὁποία τὸ νὰ ἐξαντλεῖς τὴν ἐπικαιρότητα —ἂς ἔστω στὸ χρονογράφημα — εἶναι σὰν νὰ ἀναγνωρίζεις, νὰ ὁμολογεῖς ὅτι αὐτοὶ ποὺ θὰ τὸ ἀκολουθοῦν ἔχουν τὴν κακὴ τύχη νὰ εἶσαι... ἀνεπίκαιροι. Νὰ βρίσκεσαι δηλαδὴ ἔξω ἀπὸ τὸν ἀληθινὸ τὸν πραγματικὸ παλμὸ τῆς ἐποχῆς.

Μπορεῖ βέβαια νὰ ἀποτελεῖ χρονογραφικὴ παράδοση τὸ νὰ ἀσχολεῖται κανεὶς σὲ τέτοιες ἡμέρες μὲ ἐμπρόσθια ἐυρταστικά. Ὅμως ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι τὸ ἔθιμο αὐτὸ δὲν θάχε καμμιὰ ἀπήχηση. Θὰ ἀνταποκρινόταν σὲ κάποιαν ἀνάγκη, ἂν δὲν ὑπῆρχαν ἀνθρωποι ποὺ ζοῦν ἔξω ἀπ' τὴν ἐποχή μας... καυτὴ ἀποκρηάτικη φαντασία. Ἀφοῦ ὅσοι γλεντᾶνε πραγματικά, ὅσοι ζοῦν στὸ ρυθμὸ τῶν ἡμερῶν, ρυθμὸ κοσμικὸ κυρίως, δὲν ἔχουν καιρὸ νὰ διαβάζουν ἐφημερίδες, τὶς σελίδες τουλάχιστον. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἐκεῖνος ποὺ ἔχει τὸ κόμπο νὰ μετέχει μὲ ὅλη του τὴ δύναμη στὸν ἑορτασμὸ δὲν ἔχει κανένα λόγο ὁποιος ζεῖ τὸν ἀκριβοῦ χαρακτῆρα τῶν ἡμερῶν νὰ τὰ ἰδιαίτερα καὶ ἐντυπωσιασμένος τὸ στοιχεῖα (τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴ μεγάλη φιέστα) νὰ ἔχει ἀνάγκη νὰ ἀπαλύνει τὴν ἀποκρηά.

Εἶναι λοιπὸν καθαρὴ ματαιοπονία νὰ ἐλπίσω ὅτι θὰ βρῆ κανεὶς νὰ... ἐγκύψη σ' αὐτὲς ἐδῶ τὶς γραμμὲς ὁ ἄνθρωπος ποὺ γύρεψε ἀπὸ ἀπίτι του ἀπ' τὸ κέντρο τῆς ἀκμαιοτέρας ἡλικίας, γύρω στὶς τέσσερις τὸ πρωί καὶ ὁ ὁποῖος ἀκόμη ἀπὸ ἐπακολουθήσαντα ὄνειρα ἀπὸ πολύχρωμα σὰν τὶς σερβίτσες, συγκίνησε... ἀπερίσπαστος ἀπὸ συμβατικότητες ὅ,τι εὐχόταν, ὅ,τι ἐπιθυμοῦσε ἀλλὰ καὶ ἀν τὸ μποροῦσε μὲ κάποιο πρόσωπο μασκαρεμένο ἢ ὄχι. (Τὰ ἀποκρηά ...τσόντες εἶναι ἡ μανία τοῦ ἀποκρηάτικου Μορφέως).

Ἄρα ἡ προσπάθειά μου νὰ εἶμαι καὶ σήμερα ἐπίκαιρος, δὲν μπορεῖ νἄκει ἄλλη ἀφετηρία ἀπὸ τὴ σκέψη ὅτι θὰ πρέπει νὰ μὴ λησμονεῖ κανεὶς καὶ ὅσους ζοῦν στὸ περιθώριο. Αὐτούς, ποὺ εἴτε λόγω ἡλικίας, εἴτε λόγω ἰδιοσυγκρασίας ἢ ὑλικῆς ἀδυναμίας (εἶναι δυστυχῶς πολὺ, ἐκτεταμένη κι' αὐτὴ ἡ περίπτωση) ζοῦν στὸ περιθώριο τοῦ ἑορτασμοῦ. Καὶ ἔχω τὴν ἐντύπωση ὅτι εἶναι πάρα πολλοί, ἀτυχῶς. Ἐν πάσῃ περιπτώσει περισσότεροι ἀπ' ὅσους τὸ δείχνουν. Καθόσον τὸ «γέλα παλιάτσο» δὲν εἶναι μονάχα δόγμα καὶ προσταγὴ τοῦ θεάτρου ἀλλὰ καὶ τῆς ζωῆς. Πρὸ παντὸς αὐτῆς.

Ὅμως εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι. Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι... παρόντες ἀπόντες γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ τὴν κατ' ἐξοχὴν καρναβαλικὴ φιγούρα τῆς ἐπταετίας. Εἶναι ἄλλος ἐκεῖνος ὁ κόσμος ποὺ μετέχει φαινομενικῶς στὸ ξεφάντωμα φορώντας τὶς πιὸ ἐπιμελημένες καὶ ἀδιαπέραστες μάσκες. Ὅλοι αὐτοὶ θὰ γευθοῦν τὸ Καρναβάλι, νὰ σταλγώντας τὴ νειότη τους, τὶς χαμένες εὐκαιρίες, τοὺς λαμπροὺς μετεωρισμοὺς τῶν πόθων τους μέσα στὴ χουσὴ καὶ θορυβώδη ἀτμόσφαιρα ἐκείνων τῶν ἡμερῶν. Καὶ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἀρχίζοντας ἀπροσδόκητα — γιὰ τὴ νεανικὴ μας ἔπαρση — νὰ φυλορροοῦν, ἔχουν ἐν τούτοις βρῆ ἕνα καταφύγιο στὴν καρδιά.

Ἀλήθεια, τὶ σοῦ γλέντι μποροῦν νὰ κάμουν ἐκεῖνοι ποὺ ἀκριβῶς τέτοιες ἡμέρες ἔχουν ὅλα τὰ ἐρεθίσματα γιὰ νὰ θρηνήσουν τὰ νειάτα τους; Ἐν τούτοις μετέχουν ἔστω καί... ἀπόντες παρόντες! Καὶ ἂς ἀποκαλυφθοῦν οἱ νέοι μπροστὰ σ' αὐτοὺς τοὺς ἡρωϊκοὺς «γλεντοκόπους» ποὺ προτιμοῦν τοῦτη τὴν πολύβοη μοναξιὰ μέσα στὴν ὁποία συνειδητοποιοῦν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ὅτι καὶ ὁ κόλος τοῦ θεατῆ δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος στὴ ζωή. Ἡ ὅραση εἶναι ἡ πιὸ πληθωρικὴ ἀπ' τὶς αἰσθήσεις. Καὶ ἡ κατανόηση ἀρετὴ τῆς ὡριμότητος.

Ἂς ἀρκεσθοῦν λοιπὸν σ' αὐτά.

ΠΑΝ

Ἡ προστασία καταναλωτοῦ

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ πολιτικὴ πρεστασίας τοῦ Καταναλωτοῦ προχώρησε σὲ τὸν τελευταῖο καιρὸ σὲ πολλὰ «μέτωπα». Ὅλες οἱ χῶρες κατανόησαν τὴν ἀνάγκη θεσμοθετήσεως καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τῶν μέτρων γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ προστασία τῆς ὑγείας καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν. Ταυτόχρονα προωθεῖται ἡ ἐναρμόνιση τῶν νομοθετικῶν πλαισίων.

Ἐνῶ μέχρι σήμερα ἡ τάση ἦταν νὰ διώκεται ὁ «ἀθέμιτος ἀνταγωνισμός» στὴ διαφήμιση ἔχει πλέον ριζώσει ἡ πεποίθηση ὅτι καὶ ἡ διαφήμιση ποὺ δημιουργεῖ ἐσφαλμένη ἀντίληψη στὴν καταναλωτή, εἶναι ἐξ ἴσου ἀπαράδεκτη.

Τὰ διάφορα συστήματα

ΣΤΙΣ περισσότερες χῶρες ἀναπτύχθηκαν συστήματα πληροφορήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ καταναλωτοῦ, ἰδίως σὲ θέματα αὐξήσεως τῶν τιμῶν καὶ ἐξοικονομήσεως ἐνεργείας.

Τὸ δικαίωμα συμπαραστάσεως γιὰ τὴν ἐπανόρθωση ζημιῶν ποὺ ἔχει ὑποστῆ ὁ καταναλωτής, ὁλοποιήθηκε μὲ τὴ μορφὴ τοῦ Δανεῦ Ὀμπόνισμαν καὶ διαφόρων παραλλαγῶν του. Ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ θεσμικὰ κείμενα ποὺ ἔχουν ἐπιπτώσεις στοὺς καταναλωτὲς, ὑποβάλλονται στὴ συμβουλευτικὴ ποὺ δίνει τὴ γνώμη της.

Ἐξ ἄλλου οἱ καταναλωτὲς ἀντιπροσωπεύονται καὶ σὲ πολλὲς εἰδικὲς ἐπιτροπὲς ποὺ συμβουλεύουν τὴν Κοινότητα σὲ διάφορα ζέματα.

ΓΙΑ εἰσβολὴ κλεπτῶν στὴ Νῆσο τῶν Φαιάκων,, παραπονοῦνται τὰ «Κερκυραϊκὰ Νέα»: «Φαίνεται — γράφει, ὅτι μᾶς πῆραν χαμπάρι ὅτι.... εὐημερεῖτε καὶ ὅρχισαν νὰ μᾶς ἔρχονται σεσημασμένοι καὶ μή, νεαροί, παιδιά, Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ὀπαδοὶ τῆς Ντόλτσε βίτα» καὶ τῆς «Ντόλτσε φάρ Ἐντέ», βρῆκαν, φαίνεται, ὅτι ἡ Κέρκυρα, ἔχει ψωμί.

Χάριν τῆς τέχνης...

Ο ΚΙΘΑΡΙΣΤΑΣ τῶν Ρόλιγκ Στόουνς δηλαδὴ ὁ Κὴθ Ρίτσαρντ εἶχε κατηγορηθῆ γιὰ χρήση ναρκωτικῶν. Πρὶν λίγες μέρες ἔπρεπε νὰ παρουσιασθῆ σὲ ἕνα δικαστήριο τοῦ Τορόντο ὅπου θὰ προσδιοριζόταν ἡ ἡμερομηνία τῆς δίκης του.

Ἀντὶ τοῦ ἰδίου ὅμως ἐμφανίστηκε ὁ δικηγόρος του κ. Ὥστιν Κοῦπερ καὶ διεβεβαίωσε τὸν πρόεδρο τοῦ δικαστηρίου ὅτι ὁ πελάτης του θὰ ἐμφανισθῆ ὁπωσδήποτε τὴν ἡμέρα τῆς δίκης. Γιατὶ πρὸς τὸ παρὸν λείπει ἀπὸ τὸ Τορόντο.

Καὶ βέβαια ὁ πρόεδρος δέχτηκε. Χάριν τῆς Τέχνης ἀσφαλῶς.

Ποίηση Καρατζᾶ

ΠΟΙΗΣΗ τοῦ Διονύση Καρατζᾶ, αὔριο βράδυ στὴ Γκαλερὶ Τέχνης, στὴν ὁποία, ὡς γνωστὸν ἀπὸ τὴν περασμένη Δευτέρα ἄρχισαν συγκεντρώσεις λογοτεχνῶν ποιητῶν καὶ φιλοτέχνων τῆς περιοχῆς μας μὲ πρωτοβουλία τοῦ φιλολόγου καθηγητοῦ κ. Σωκράτη Σκαρτσῆ. Θὰ ἀπαγγείλη ὁ ἴδιος ὁ κ. Καρατζᾶς. Ἡ συγκέντρωση εἶναι στὶς 9 τὸ βράδυ.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ὁ κ. Σύάλλας ὁμιλεῖ γιὰ ἐπέμβαση τῶν ΗΠΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ὁ ὑποψήφιος πρόεδρος τῶν ΗΠΑ Οὐάλλας ἐδήλωσεν ὅτι θεωρεῖ τὴν ἀμερικανικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ἀρνητικὴν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Σοβιετικὴν ἥτις διαπνέεται ἀπὸ ἀγαθοῦ πνεύματος. Ἐὰν ἐκλεγῶ, εἶπε, θὰ θέσω τέρμα εἰς τὴν ἀφισταμένην ἐπέμβασίν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, Κίνα, Ἰνδονησίαν καὶ Ἰνδοκίνα. Ἀντετάχθη ἀκόμη εἰς τὸ σχέδιον Μάρσαλ. Θὰ ὑπάρξῃ εἶπε ἄλλο σύστημα βοηθείας τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς πολιτικὰς κατευθύνσεις ἑκάστης χώρας.

Ἐπιχειρήσεις

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Πολυμελὴς συμπλοκὴ ἐπετέθη κατὰ τῆς Νασύρ... διὰ βαρέως ὁπλισμοῦ. Ἡ ἔκβασις ὑπῆρξε πολύωρος ἀλλ' οἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἀντέστη καὶ ἐπιτυχῶς. Οἱ ἀντάρται ἐγκατέλειψαν 18 νεκροὺς.

Κινήσεις ἐπισκόπων

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Τηλεγραφοῦν εἰς Βελγράδιον ὅτι ἤρχισεν εἰς τὸ Βελγρέδον ἡ δίκη τοῦ ὀρθοδόξου ἐπισκόπου Βοσνίας Βαρνάβα Νάστιτ.

«Διπλωματικά»

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ «κυβέρνησις» τοῦ Μάρκου ἐγκατέστησε διπλωματικὰς ἀντιπροσωπείας εἰς ὅλας τὰς ἀνατολικὰς χώρας ὑπὸ τὸ προσωπεῖον ἐκπροσώπων κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων.

Ἡ Μέση Ἀνατολή

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ. Σφοδρὰ μάχη ἤρχισε μεταξὺ Ἀράβων καὶ Ἑβραίων πέριξ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου. Οἱ Ἄραβες ἔχουν ἀποκόψει τὰς συγκοινωνίας πρὸς τὸ ὄρος Σκόπου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ κ. Π. ΚΟΣΚΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

εἰδοποιεῖ τὴν ἐκλεκτὴν πελατείαν του ὅτι τὸ Ἐμπορορραφεῖον του μετεφέρθη Καραϊσκάκη 170. Μεταξὺ Γεώνρη καὶ Φιλοποίμενος. Τηλ. 273-974, 220-757

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
DAIHATSU
ΜΑΚΗΣ ΣΥΡΙΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΟΡΜΑΝ 57 — ΤΗΛ.: 422-541, 421-443
ΠΑΤΡΑΙ
Διαθέτομε καὶ ἀνταλλακτικὰ
DAIHATSU

ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ

Ἡ μετὰ θάνατον ζωὴ ἀποτελεῖ πραγματικότητα

ΕΡΕΥΝΕΣ ΙΑΤΡΟΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

ΠΑΡΙΣΙ. Εἶναι δυνατὸν νὰ διευθύνη κανεὶς εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου; Συνήθως ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα εἶναι: Οὐδεὶς ἦλθε ποτὲ ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν διὰ νὰ μᾶς εἰπῆ τὶ συμβαίνει μετὰ τὸ τέλος τῆς γηΐνης ζωῆς. Δι' αὐτό, τὸ ἐρώτημα τοῦτο εἶναι τὸ μεγάλο ἐρωτηματικὸ καὶ τὸ μεγάλο ἄγχος τοῦ ἀνθρώπου.

Τώρα, ὅμως, ὑπάρχει εἷς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος φέρει, ὑπὸ τὴν μορφὴν «μαρτυριῶν», τὴν πεῖραν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, οἱ ὁποῖοι διετέλεσαν ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας «κλινικῶς νεκροί» καὶ οἱ ὁποῖοι ἐνθυμοῦνται ὅτι «ἴδαν» τὸ σύνορον τῆς ζωῆς πρὸς τὸ βασίλειον τῶν νεκρῶν.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀμερικανὸς Ῥάϋμοντ Μοῦδυ, ὁ δάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ ἰατρός. Τὸ βιβλίον του φέρει τὸν τίτλον «Ἡ μετὰ θάνατον ζωὴ» εἶναι δὲ ἔργον τὸ ὁποῖον οὐδένα ἀφήνει ἀδιάφορον. Ἀρχίζει μὲ μίαν σύνθεσιν τῶν διαφόρων μαρτυριῶν τὰς ὁποίας ἔχει συλλέξει. Ἐν ἀπόσπασμα ἀναφέρει:

«Ἰδού, λοιπόν, εἷς ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀποθνήσκει, ἐνῶ δὲ φθάνει εἰς τὸν παροξυσμὸν τῆς σωματικῆς ἀπογνώσεως, ἀκούει τὸν ἰατρὸν νὰ διαπιστώνῃ τὸν θάνατόν του. Τότε, ἀρχίζει νὰ ἀκούσῃ ἕνα δυσάρεστον θόρυβον, ὡς ἕνα ἠλεκτρικὸν κώδωνα, ὁ ὁποῖος κτυπᾶ ἐπιμόνως ἢ ὡς ἓν βουνὸν βοηθὸν ἐντόμου, ταυτοχρόνως δέ, αἰσθάνεται νὰ μεταφέρεται μὲ μεγάλην ταχύτητα διὰ μέσου μιᾶς σκοτεινῆς καὶ μακρᾶς σήραγγος. Ἐν συνεχείᾳ, αἰφνιδίως, εὑρίσκεται ἔξω ἀπὸ τὸ φυσικὸν του σῶμα, χωρίς, ἐν τούτοις, νὰ ἔχῃ ἐγκαταλείψει τὸ ἄμεσον φυσικόν του περιβάλλον. Διακρίνει ἐξ ἀποστάσεως τὸ σῶμα του, ὡς ξένος θεατής, ἀπὸ τὴν προνομοῦχον δὲ αὐτὴν θέσιν παρακολουθεῖ τὰς προσπαθείας ἐπαναφορᾶς τοῦ σώματός του εἰς τὴν ζωήν: αἰσθάνεται ἔντονον συγκίνησιν.

«Μετ' ὀλίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, συνέρχεται καί, ὀλίγον κατ' ὀλίγον συνηθίζει εἰς τὸ παράδοξο τῆς νέας κατστάσεώς του. Ἀν, τλαμβάνεται ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ «σῶμα», ἀλλὰ αὐτὸ τὸ σῶμα εἶναι τελείως ἰδιόμορφον, μὲ ἱκανότητας τελείως διαφορετικὰς ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶχε τὸ λείψανον τὸ ὁποῖον ἔχει ἐμπρός του. Μετ' ὀλίγον ἐπέρχονται ἄλλα γενονότα: Ἄλλα ὄντα προχωροῦν πρὸς τὸ μέρος του, φαίνονται ὡς νὰ θέλουν νὰ τὸν βοηθήσουν, διαβλέπει τὰ «πνεύματα» τῶν γονέων ἢ τῶν φίλων του, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀποθάνει ἐνώπιόν του. Αἰφνιδίως ἐμφανίζεται ἐνώπιόν του ἓν πνευματικὸν ὄν, ἀγνώστου εἴδους, ἐν πνεῦμα πλήρες θερμῆς τρυφερότητος, παλλόμενον ἐξ ἀγάπης — ἓν «φωτεινὸν ὄν». Τὸ ὂν αὐτὸ τοῦ δημιουργεῖ ἓν ἐρώτημα, τὸ ὁποῖον δὲν διταυποῦται λεκτικῶς καὶ τὸ ὁποῖον τὸν ὠθεῖ νὰ κάμῃ ἕνα πανοραμικὸν ἀπολογισμὸν τῆς ζωῆς του. Τὸ ὂν τὸν βοηθεῖ εἰς τὸ ἔργον του αὐτό, παρέχον εἰς αὐτὸν μίαν πανοραμικήν, στιγμιαίαν θέσιν ὅλων τῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα τοῦ ἐσφράγισαν τὴν μοῖραν του. Ἐν συνεχείᾳ, ἔρχται μία στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ νεκρὸς βλέπει ἐμπρός του ἕνα φράκτην ἢ ἓν σύνορον, τὸ ὁποῖον, προφανῶς, συμβολίζει τὸ ἔσχατον ὅριον μεταξὺ τῆς γηΐνης ζωῆς καὶ τῆς μετὰ κόσμον ζωῆς. Τότε, ὅμως, διπιστώνει ὅτι ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ, διότι δι' αὐτόν, δὲν ἔχει ἔλθει ἀκόμη ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. Ἐκείνην τὴν στιγμὴν ἀνθίσταται, διότι ἤδη ἔχει γοητευθῆ ἐκ τῆς ροῆς τῶν γεγονότων τῆς μετὰ θάνατον ζωῆς καὶ δὲν εὔχεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν γηΐνην. Κατακλύζεται ὑπὸ ἐντόνων αἰσθημάτων χαρᾶς, ἀγάπης, γαλήνης. Παρὰ ταῦτα, ἐπανέρχεται εἰς τὸ σαρκικὸν σῶμα του, ἐπανέρχεται εἰς τὴν ζωήν.

«Ἔπειτα, ὅταν προσπαθῆ νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τὸ περιβάλλον του τὸ τί εἶχεν αἰσθανθῆ τὰς στιγμὰς τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ σώματός του, εὑρίσκει διάφορα ἐμπόδια. Ἐν πρώτοις δὲν ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ τὰ κατάλληλα ἀνθρώπινα λόγια διὰ νὰ περιγράψῃ τὸ ὑπεργήϊνον αὐτὸ ἐπεισόδιον. πέραν δὲ τούτου, διαπιστώνει ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι τὸν ἀκούουν δὲν παίρνουν εἰς τὰ σοβαρὰ τὰ λεγόμενά του, οὔτω παύει νὰ περιγράφει τὴν ἐμπειρίαν του. Ἐν τούτοις, ἡ ἐμπειρία αὐτὴ ἔχει σφραγίσει βαθύτατα τὴν ζωήν του, ἰδίως δέ, ἔχει ἀνατρέψει μέσα του ὅλας τὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας εἶχε σχηματίσει διὰ τὸν θάνατον καὶ διὰ τὰς σχέσεις του μὲ τὴν ζωήν».

Ἐκ τῶν ἀμέσων μαρτυριῶν τὰς ὁποίας παραθέτει ὁ δρ Μοῦδυ, προκύπτει ὅτι πολλαὶ ἔννοιαι τῆς γηΐνης ζωῆς δὲν ἔχουν πλέον ἀξίαν διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι διέθησαν τὸ κατώφλιόν της. Ὁ διάλογος διεξάγεται ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς καθαρᾶς σκέψεως, ὁ δὲ χρόνος εἶναι ἀνύπαρκτος.

Ὁ συγγραφεὺς δὲν ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστην του μὲ κατηγορηματικὰ συμπεράσματα, οὐδὲ νὰ παράσχῃ ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως μιᾶς μετὰ θάνατον ζωῆς. Ἐν τοῦτοις, λέγει, «θεωρῶ ὅτι αἱ μαρτυρίαι αὐτοὶ αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ ἄτομα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἰδῆ τὸν θάνατον, ἀπὸ τόσον κοντά, ἔχουν μεγάλην ἀξίαν».

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ
ΤΟΥ
ΙΑΤΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΑΤΡΩΝ
θὰ γίνῃ τὴν Τετάρτη 1-3-78
ΣΤΟ
ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ
Προσκλήσεις, στὰ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου, Βότση 42, ἀπὸ 10—1 μ.μ. καὶ 5.30—6.30 μ.μ.
ΤΗΛΕΦ. 278-866

ΣΟΚΟΛΑΤΟΠΟΛΕΜΟΣ
Γιὰ Σοκολάτες
Σὲ μικρὲς καὶ μεγάλες ποσότητες
ΔΙΑΝΕΜ Ο.Ε.
Ἁγίου Ἀνδρέου 95
ΤΗΛ. 221-800, 221-900

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας — Παρασιτολογίας
Δρ Π. ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρὸς—Μικροβιολόγος
Διδάκτωρ Ἰατρικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
Ἰατρεῖον Κανακάρη 122 — Ἑρμοῦ
Τηλέφωνα: 222-600, οἰκίας 222-922

ΜΕΓΑΛΗ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΣ
ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ Γ.Ε.
ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ
«ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ»
ΔΕΥΤΕΡΑ 27)2)1978, ΩΡΑ 10 Μ. Μ.
ΛΙΤΣΑ ΔΙΑΜΑΝΤΗ
ΒΙΚΥ ΠΑΠΠΑ
Μὲ τὴν ὀρχήστρα τους καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ «ΒΙΛΛΥ ΠΑΡΚ» μὲ τὴν ὀρχήστρα
ΑΝΔΡΕΑ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗ
Πληροφορίαι καθημερινῶς στὰ γραφεῖα τῆς ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας. Τηλέφ. 274-018 ὡς καὶ τηλ. 271-155 ἀπὸ 5—8 μ.μ.

Ὅπως καὶ πέρυσι, στὸ "ΜΩΡΕΑΣ" ποὺ ἀναμνήσεις ξυπνᾶ ὡραίας
Μαρτίου πρώτη, Τετάρτη βράδυ, ἡ ὥρα δέκα
εὐπρόδεκτοι ὅλοι, εἴτε μονάχοι, εἴτε μὲ γυναῖκα
Δὲν εἶναι ἀνάγκη νἄστε ὀρειβάτες ἢ χιονοδρόμοι,
ὅλοι ἂς χορέψουμε, Μεγαλέξανδροι ἢ λοστρόμοι
Μαστὲ ἀφοῦ θάναι, ἐπιτυχία θἄχει ὁ χορός
ποὺ ὀργανώνει καὶ σᾶς καλεῖ ὁ "ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ"
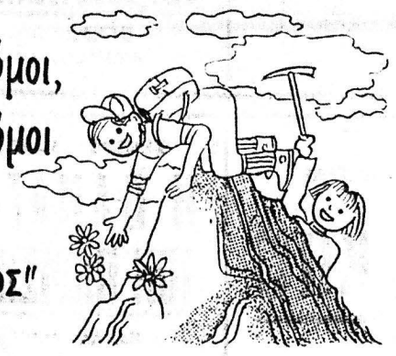
Πληροφορίαι γραφεῖα ΕΟΣ Παντανάσσης 29. ὧραι 8—10 μ.μ. καθημερινῶς καὶ κατάστημα Β. Παπαχριστοπούλου Ἑρμου 22

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΗΧΟΙ ΚΑΙ ΑΠΟΗΧΟΙ

τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Ἂς μὴν ἀπορεῖ ἡ ἡγεσία τῆς «Νέας Δημοκρατίας» γιὰ τοὺς γύπες ποὺ κατατρῶνε τὰ σπλάχνα της. Ἂν ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, τὴν ἔχασε ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὰ τέρατα ποὺ ἡ ἴδια ἐθήλασε, ἀπὸ τὴν ἀλαζονεία της καὶ τὴν περιφρόνησή της πρὸς τὸ λαό. Ἐμεῖς οἱ «ἐχθροί» της τὴν εἴχαμε πολλὲς φορὲς (φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ) προειδοποιήσει ποιοὶ εἶναι οἱ πραγματικοί της ἐχθροί. Τώρα, τὸ μέγα κόμμα τῆς δεξιᾶς ἔχει καταντήσει νὰ συμφύρεται καὶ νὰ συναγελάζεται, σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, μὲ τὰ πάσης φύσεως ὀκτρὰ ἀποκόμματα, ποὺ τὰ ἀπαρτίζουν οἱ πτωμαΐνες τῶν ὑπερεθνικοφρόνων. Τὰ σκουλίκια τῆς αὐλοδουλείας καὶ οἱ βρυκόλακες τῆς δικτατορικῆς προδοσίας. Ἡ κυβέρνηση μὲ τὴν ἀπατηλὴ πρόσοψη καὶ τὸ παραπλανητικὸ θούριά της περὶ ἀνεξαρτησίας, ἐνότητας, ἰσονομίας καὶ κοινωνικῆς δικαιοσύνης ἀπέκρυψε ἀπ' τὸ λαὸ τὶς καυτὲς ἀλήθειες ποὺ καθημερινὰ ζεῖ καὶ ποὺ τὸν καίγε καὶ διατήρηση στοὺς κόλπους της ἀνέπαφη τὴν παλιὰ καὶ «ἀποδοτικὴ» γιὰ τοὺς σκοποὺς της πραμάτειά της. Ἐξάρτηση, πόλωση, ἰδιώνυμο (μόνο γιὰ τοὺς πολίτες), ἀντεργατικοὶ νόμοι, εὐνοιοκρατία, στιγμαία, παραγραφές... αὐτὲς εἶναι οἱ ἀδιάκοπες ἀντιφάσεις τῆς κυβερνήσεως καὶ ἡ εἰκόνα ἀνάμεσα στὸ «Εἶναι» καὶ στὸ «Φαίνεσθαι», ἀνάμεσα στὸ πρόσωπό της καὶ στὸ προσωπεῖο της.... Γοερὸ δεῖγμα ἀποτελεῖ ἡ στάση της ἀπέναντι στὰ θύματα καὶ στοὺς θῦτες ποὺ μετέτρεψε τοὺς πρώτους ἀπὸ κατήγορους σὲ κατηγορουμένους καὶ τοὺς δεύτερους σὲ κυκλοφοροῦντες (καὶ ὁπλοφοροῦντες) ἐλεύθερους δημίους. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο, διασπάστηκε ἡ ἐθνικὴ ἑνότητα (ποὺ τόσο μονότονα ἐπικαλεῖται ὁ κ. Καραμανλῆς) καὶ ὁ λαὸς διχάσθηκε σὲ δυὸ στρατόπεδα, ὀφοῦ ὁ καθένας βρίσκει ἀπ τὴ σκοπιά του πώς ἡ κυβέρνηση δὲν εἶναι (ἢ ἀντίθετα παραεῖναι) φιλογατοῖκή, ἀντικομμουνιστικη, κεφαλαιοκρατική, ἀντεργατικη, φιλοχουντικὴ καὶ πάει λέγοντας. Τώρα, ἡ κυβέρνηση τῆς δεξιᾶς δὲν τολμᾶει νὰ εἶναι τόσο «δεξιά» ὅσο τὴν θέλουν οἱ ἀκροδεξιοί φίλοι της, ἐπειδὴ φοβᾶται τ